

De l'Assemblea de Catalunya a les ANC

Des que a l'any 1989 amb l'escriptor i polític Fèlix Cucurull i altres components del grup fundarem l'Associació Roca i Ferreras, tots els associats i amics no hem deixat de treballar i reclamar els punts bàsics de l'Assemblea de Catalunya, encara no obtinguts en la seva totalitat. De fet, els objectius bàsics ja els havíem expressat a través de l'edició de "Cròniques Colonials" de Manuel de Pedrolo, edic. El llamp, 1983, per iniciativa de la Taula d'Independents d'Esquerra Independentista, amb la col.laboració dels Consells Populars de Cultura Catalana. D'ençà d'aleshores mai hem deixat d'intervenir en actes unitaris per a la defensa de la Llengua i cultura catalanes, com van ser al seu dia els de la Crida a la Solidaritat, la Convenció per a la Independència, i avui, la PDD "Plataforma del Dret a Decidir", etc.

Ara ens trobem en un altre moment similar. Ja no tenim però, aquelles grans figures com foren Fèlix Cucurull, Manuel de Pedrolo, Lluís Ma. Xirinacs, Francesc Ferrer i Gironès i tants d'altres que lluitaren tota la seva vida per impulsar l'elaboració i la difusió del pensament polític i social al servei de l'objectiu de la Independència nacional dels PPCC, i d'un model de societat democràtica adequada a la realitat catalana, superadora de les desigualtats i els desequilibris del sistema capitalista actual.

La marxa cap a la Independència de Catalunya que promou les ANC ens omple d'esperança. Una vegada més el poble es posa en marxa per reclamar al Parlament de Catalunya els seus drets com a Poble. Drets i deures que la greu situació d'emergència política que estem vivint ens aboquen una vegada més a recollir la feina feta per altres generacions i reclamar un Estat propi. L'independentisme ha de fer aquest gran pas, de manera natural, pacífica, resolutiva i en xarxa col.lectiva. Que hi càpiga tothom, no només els d'arrels catalanes mil.lenàries, sinó la de tos aquells que vinguts de fora se senten igualment catalans i fan seva aquesta reivindicació secularment negada.

Ens cal, doncs, tornar a sortir al carrer per protestar contra l'opressió nacional que ens somet l'Estat espanyol, per avançar cap un programa polític radical i rupturista que qüestionari d'arrel el sistema social i econòmic vigent. En aquest sentit, faig meves les paraules expressades per l'historiador Xavier Diez a l'Avui de l'1 d'agost prop passat, en les quals reclama "un nou sistema polític fonamentat en la neutralització dels excessos de diferències socials. I un nou model econòmic basat en el repartiment de la riquesa i el treball". També m'afegeixo a ell i a tots els que reclamen un Tribunal penal que penalitzi els greuges històrics que hem patit els catalans, que ens porten a aquesta penúria social i política cultural vigent. Els intents de fer desaparèixer la llengua i cultura catalanes, el robatori econòmic, l'espoli dels nostres documents a Salamanca, etc. Tots els pactes que el nostre govern es veu abocat amb l'Estat espanyol, fan impossible la nostra supervivència nacional.

Amb aquest panorama veiem clar que l'únic camí que tenim és expressar majoritàriament la veu del poble. El camí de dignitat, de llibertat, de progrés i de justícia, és el camí de la Independència. Esperem que aquest camí sigui també el que recorri el govern català i passi ja a l'acció responsable i ferma. És hora d'anar-nos d'Espanya. Amb el poeta Joan Maragall, exclamem: "Adéu Espanya".

Imma Albó

Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència

8 d'agost del 2012